

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **JUDr. P. B.**, zastoupený JUDr. Jiřím Veselým, advokátem se sídlem U družstva Ideál 1517/5, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **M. B.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 27. 1. 2009, č. j. 59 Ca 92/2008 - 36,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 27. 1. 2009, č. j. 59 Ca 92/2008 – 36, byla zamítnuta žaloba podaná žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dne 15. 5. 2008, č. j. KULK/28753/2008, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu v Semilech, odboru životního prostředí ze dne 19. 12. 2007, č. j. ŽP/2524/VH-231/2, kterým bylo podle § 30 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o vodách“) stanoveno ochranné pásmo I. a II. stupně vodního zdroje Chuchelna v k.ú. Lhota Komárov. V odůvodnění rozsudku krajský soud uvedl, že se nemohl zabývat tvrzeními uplatněnými nově až v replice, protože rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo o další žalobní body lze podle ust. § 71 odst. 2 s. ř. s. jen ve lhůtě pro podání žaloby, která uplynula dne 23. 7. 2008. Z podané žaloby je sice patrné, že stěžovatel nesouhlasí s napadeným rozhodnutím a domáhá se jeho zrušení, ale skutečnostmi uvedenými v žalobě z velké části pouze osvětluje své stanovisko k projednávané věci, aniž by však konkretizoval právní důvody, z nichž dovozuje nezákonnost či nicotnost napadeného rozhodnutí. Nejedná se tedy o žalobní body ve smyslu ust. § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžovatel tak vyjadřuje zejména své přesvědčení o

nehospodárnosti a neekonomičnosti zvoleného řešení vodoprávního úřadu, když stavební uzávěra se mu jeví logičtější a jednoznačnější, a dále pokud jde o výstavbu v lokalitě Lhota Komárov, jedná se podle jeho názoru o spekulativní projekt, který ohrožuje čistotu a vydatnost místních vodních povrchových pramenů a který trvale naruší stávající krajinný ráz v blízkosti CHKO. S těmito tvrzeními se proto krajský soud zabývat nemohl. Pokud jde o námitku propojenosti firmy Semstav, spol. s r. o. s osobou, která v daném případě rozhodovala, tj. vedoucí odboru životního prostředí Městského úřadu v Semilech Ing. H., upřesněnou v replice, krajský soud se ztotožnil se závěrem krajského úřadu uvedeným v napadeném rozhodnutí, který námitku podjatosti považoval za nedůvodnou. Krajský úřad svůj závěr o nepodjatosti Ing. H. řádně zdůvodnil, když uvedl, že stěžovatel nekonkretizoval příčinu podjatosti, neuvedl žádný konkrétní zájem Ing. H. na výsledku řízení, pro který by bylo možno pochybovat o její nepodjatosti. Důvodem svědčícím o podjatosti nemůže být pouhá skutečnost, že Ing. H. byla v minulosti manželkou L. H. Ke stěžovatelově námitce ohledně probíhající výstavby kanalizačního vedení ke dvěma rodinným domům krajský soud uvedl, že tato byla řádně povolena, a to územním rozhodnutím a stavebním povolením, proti kterým se stěžovatel neodvolal. Krajský soud se touto námitkou zabývat nemohl, protože se týká jiného, již pravomocně skončeného, řízení. Tvrzení stěžovatele, že petice za zastavení spádových pozemků nad vodními zdroji je organizována v souladu se záměry firmy Sestav, spol. s r. o. jejím bývalým dlouholetým spolupracovníkem, je podle názoru krajského soudu bezpředmětné, neboť z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by krajský úřad při svém rozhodování bral uvedenou petici jakkoliv v potaz.

V kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě podřadil stěžovatel své námitky důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Konkrétně poukázal na to, že námitky proti výstavbě jednoho, případně dvou domů na pozemcích p. č. 743/2 a 742/3 uvedl opakovaně, nikoli až v odvolání na Oznámení ... z 18. 1. 2008. Své námitky vznesl u jednání dne 20. 4. 2007 na Obecním úřadě Chuchelna za účasti vedoucí odboru stavebního úřadu a odboru životního prostředí Městského úřadu Semily, v námitkách proti výstavbě kabelu NN (Oznámení ... z 15. 10. 2007). Krajský soud se přiklonil k názoru krajského úřadu o umístění navržené stavby v nezastavěném území obce jako bezproblémové, což však odporuje Opatření o vymezení zastavěného území Obce Chuchelna č. 104/2007 ze dne 11. 9. 2007. Na výše uvedených pozemcích stěžovatel navrhl zřízení vodního ochranného pásma II. stupně s trvalou stavební uzávěrou, aby byly vodní zdroje ochráněny před možným znehodnocením. Jeho námitka však byla označena jako bezpředmětná, neboť „uvedené pozemky nebyly zařazeny do zastavěného území“. Přesto se má nyní v této lokalitě stavět. Krajský soud se přiklonil k argumentům krajského úřadu, že řádnou přípravu a provádění stavby zajistí zákon č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, který je povinen stavebník respektovat. Stavebník (firma Semstav, spol. s r.o.) však nerespektoval podmínky stavebního úřadu ani při stavbě kanalizační přípojky, na což stěžovatel marně upozorňoval. Krajský úřad ani krajský soud nevěnovaly pozornost některým závažným skutečnostem. V souvislosti s rozhodováním vedoucí odboru stavebního úřadu Městského úřadu Semily P. N. stěžovatel uváděl, že již při rozhodování o umístění stavby a stavebního povolení kabelu NN porušila zákon, což konstatoval krajský úřad (OÚPSŘ50/2008-rozh., str. 4) a rozhodovala ve prospěch firmy Semstav, spol. s r. o. Podle stěžovatele mohla stavby posuzovat ve prospěch výše uvedené firmy a jejich stavebních aktivit, a to též z důvodu její účasti ve stavební firmě TEKTUM, v. o. s.

(jednatelka, přerušení činnosti v letech 2000 - 2004). Stěžovatel opakovaně upozorňoval odpovědné orgány na možný střet zájmů mezi vykonáváním funkce místostarosty Obce Chuchelna M. H. a jeho zájmy ve firmě Semstav, spol. s r. o., kde jsou jednatelem jeho manželka a bratr. Díky tomu, že obec dala k dispozici této firmě obecní pozemek p. č. 545/1 (součást pozemku vodního ochranného pásma I. stupně v bezprostřední blízkosti studní), na němž bylo postaveno kanalizační potrubí, umožnila jí realizovat její komerční projekt. Krajský soud v napadeném rozsudku konstatoval, že se stěžovatel proti stavbě kanalizační přípojky neodvolal a akceptoval vysvětlení jednatele firmy Semstav, spol. s r. o. Stěžovatel se v termínu neodvolal díky klamavým, účelovým a záměrně zkreslujícím informacím, které dostal od kompetentních pracovníků Obecního úřadu Chuchelna a Městského úřadu Semily. Tedy, že kanalizační přípojka byla projektována pro 1 až 2 domy. Firma Semstav, spol. s r. o. však od samého začátku hodlá na kanalizační vedení napojit nejméně další dva domy, což může způsobit poškození přípojky a propouštění odpadních vod do ochranného pásma I. stupně, ve kterém je vedena. Stěžovatel opakovaně upozorňoval Městský úřad Semily na způsob uložení kanalizačního vedení bez jakékoliv izolace v trvale podmáčené půdě s povrchovými prameny vody. Krajský soud nepřihlédl k jeho argumentům o zcela zřejmém propojení funkcionářů Obecního úřadu Chuchelna s firmou Semstav, spol. s r. o. Výstavba kabelu NN je vydávána za veřejný zájem, odporuje však opět projektu, neboť první dva domy mají být napojeny ze stávající trafostanice v centru obce Komárov. Tuto skutečnost musel akceptovat krajský úřad a rozhodnutí o umístění stavby zrušil. Za veřejný zájem je ze strany funkcionářů Obecního úřadu Chuchelna vydáváno i zprovoznění staré vozové komunikace č. 764, což z hlediska přístupu k novostavbám neodpovídá projektu. Na jednání dne 20. 4. 2008 použil argument o zprovoznění této cesty vedoucí těsně kolem domu stěžovatele místostarosta Obce Chuchelna M. H. v souvislosti se stavebním projektem firmy Semstav, spol. s r. o., jako formu nátlaku vůči stěžovateli. Také záměrné poškození krytu studny a znehodnocení pitné vody naházenými předměty nebo opakované anonymní telefonáty (více než 70) patří k zastrašovacím a nátlakovým akcím, aby stěžovatel nebránil výstavbě. Krajský soud přejal argumenty krajského úřadu a stavebníka, aniž vzal v potaz námitky stěžovatele ohledně trvalého znehodnocení vodního zdroje obce Komárov a jeho studny soukromou ryze komerční výstavbou a následným užíváním novostaveb, komunikací a pozemků. Odborný posudek RNDr. P. a Ing. G. z České inspekce životního prostředí tuto možnost připouští a shledává výstavbu v těsné blízkosti vodního zdroje pro obec Komárov jako riskantní. Podle názoru stěžovatele odbor životního prostředí Městského úřadu Semily a krajský úřad neplní svou povinnost chránit vodní zdroje a umožňují výstavbu v lokalitě, kde vodní zdroj má kolísavou a nespolehlivou vydatnost. Krajský soud a krajský úřad akceptovaly argumenty z odborného posudku RNDr. V., že kanalizační přípojka se jeví jako nejlepší řešení pro odvod odpadních vod. V posudku však není brána v úvahu skutečnost, že septiky novostaveb budou také vyváženy, což představuje značné riziko. Krajský soud ve svém rozsudku cituje z napadeného rozhodnutí, že „vzdálenost 20 metrů mezi oběma objekty takové zásadní ovlivnění téměř vylučuje“. Stěžovatel s tímto argumentem zásadně nesouhlasil, neboť projektovaný dům se nachází v terénním navýšení (cca 4m) nad jeho nemovitostí, stejně jako 2 septiky a splašková kanalizace bude vedena přímo nad jeho studnou (3 m) a může podle něj nevratně ovlivnit kvalitu vody (jedná se o povrchovou vodu, hloubka studny 3 m). Argument vedoucí odboru stavebního úřadu Městského úřadu Semily P. N., že podle hygienických norem musí stačit 3 hodiny slunečního svitu, nemůže stěžovatel také akceptovat. Krajský soud se přiklonil na stranu

krajského úřadu, který nejednal nestranně, neboť podle jeho informací se zástupci firmy Semstav, spol. s r. o. účastnili jednání na odboru rozvoje venkova, zemědělství a životního prostředí tohoto úřadu, přičemž stěžovatel přizván nebyl a ani nebyl informován. Z těchto důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Krajský úřad ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že trvá na svém předchozím vyjádření ze dne 22. 9. 2008, které učinil k podané žalobě. K námitce, že se zástupci firmy Semstav, spol. s r. o. účastnili jednání na odboru rozvoje venkova, zemědělství a životního prostředí Krajského úřadu Libereckého kraje, na které nebyl stěžovatel přizván, uvedl, že se jedná o ničím nepodložené tvrzení, neboť krajský úřad žádné takové jednání se zástupci této firmy v této věci nevedl.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě podané kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Tvrzení stěžovatele, že námitky proti výstavbě jednoho, případně dvou domů na pozemcích p. č. 743/2 a 742/3 uplatnil opakovaně, a nikoli až v odvolání ze dne 18. 1. 2008 (správně ze dne 28. 1. 2008 – pozn. NSS), je pro danou věc bezpředmětné. Napadeným rozhodnutím krajského úřadu bylo totiž zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu Semily, jímž bylo podle ust. § 30 odst. 2 zákona o vodách stanoveno ochranné pásmo I. a II. stupně vodního zdroje Chuchelna v k. ú. Lhota Komárov, takže v tomto správním řízení nebylo vůbec řešeno umístění staveb na předmětných pozemcích.

Pokud stěžovatel poukazoval na to, že se krajský soud přiklonil k názoru krajského úřadu o umístění navržené stavby v nezastavěném území obce jako bezproblémové, což však odporuje Opatření o vymezení zastavěného území Obce Chuchelna č. 104/2007 ze dne 11. 9. 2007, jedná se o námitku zcela irelevantní, protože touto otázkou se krajský soud věcně nezabýval, a ani zabývat nemohl, neboť jak již bylo uvedeno, napadeným správním rozhodnutím nebylo rozhodováno o umístění stavby, ale o stanovení ochranného pásma I. a II. stupně vodního zdroje.

Totéž platí v plném rozsahu i pro další tvrzení stěžovatele, že se krajský soud se přiklonil k argumentům krajského úřadu, že řádnou přípravu a provádění stavby zajistí zákon č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, který je povinen stavebník respektovat.

Stejně tak stíží námitka, že krajský úřad i krajský soud nevěnovaly pozornost tomu, že vedoucí odboru stavebního úřadu Městského úřadu Semily P. N. při rozhodování o umístění stavby a stavebního povolení kabelu NN porušila zákon a rozhodovala ve prospěch firmy Semstav, spol. s r. o., je v dané věci bezpředmětná, neboť P. N. ve správním řízení o stanovení ochranného pásma I. a II. stupně vodního zdroje Chuchelna v k.ú. Lhota Komárov vůbec nerozhodovala, neboť příslušným ve věci rozhodnout byl vodoprávní úřad, tj. odbor životního prostředí Městského úřadu Semily.

Další stížní námitku týkající se možného střetu zájmů mezi vykonáváním funkce místostarosty Obce Chuchelna M. H. a jeho vazby na firmu Semstav, spol. s r. o., v níž jsou jednatelem jeho manželka a bratr, posoudil Nejvyšší správní soud jako nedůvodnou. V daném případě rozhodoval ve věci jako příslušný správní orgán podle ust. § 104 odst. 1, 2 zákona o vodách vodoprávní úřad, jímž byl ve smyslu ust. § 106 zákona o vodách Městský úřad Semily, odbor životního prostředí, a nikoliv Obecní úřad Chuchelna. V průběhu správního řízení, a následně i v řízení o žalobě, stěžovatel namítal, že ve věci je osobně zainteresována vedoucí příslušného vodoprávního úřadu, která je příbuznou M. H. Otázkou namítané podjatosti Ing. H., vedoucí odboru životního prostředí Městského úřadu Semily, se zabýval jak krajský úřad na str. 3 svého rozhodnutí, tak i krajský soud v odůvodnění rozsudku. Stěžovatel v průběhu správního řízení nekonkretizoval důvod podjatosti Ing. H., zejména neuvedl žádný určitý konkrétní zájem této pracovnice správního orgánu I. stupně na výsledku řízení, pro který by bylo možné pochybovat o její nepodjatosti. Rovněž krajský úřad jako odvolací orgán neshledal důvody, pro které by bylo možno pochybovat o její nepodjatosti. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že pouhá skutečnost, že Ing. H. byla v minulosti manželkou L. H., který je bratrem místostarosty Obce Chuchelna M. H., nemůže být ve smyslu ust. § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, důvodem svědčícím o její podjatosti.

Tvrzením stěžovatele, že se proti stavbě kanalizační přípojky neodvolal kvůli klamavým, účelovým a záměrně zkreslujícím informacím, které dostal od kompetentních pracovníků Obecního úřadu Chuchelna a Městského úřadu Semily, se nemohl Nejvyšší správní soud zabývat, neboť se týká jiných pravomocně skončených správních řízení, v nichž bylo rozhodnuto o umístění a poté o povolení uvedené stavby.

Namítal-li stěžovatel, že výstavba kabelu NN a zprovoznění staré vozové komunikace č. 764 neodpovídá projektu a že zprovoznění této cesty vedoucí těsně kolem jeho domu je formou nátlaku vůči němu, je opět v dané věci irelevantní, neboť se nevztahuje k řízení o stanovení ochranného pásma.

Stěžovatel rovněž namítal, že krajský soud přebral argumenty krajského úřadu a stavebníka, aniž vzal v potaz jeho námitky ohledně trvalého znehodnocení vodního zdroje obce Komárov a jeho studny soukromou ryze komerční výstavbou a následným užíváním novostaveb, komunikací a pozemků, a dále že krajský soud a krajský úřad akceptovaly argumenty z odborného posudku RNDr. V., že kanalizační přípojka se jeví jako nejlepší řešení pro odvod odpadních vod. Protože tyto námitky se týkají jiného správního řízení, nemohl se jimi krajský soud zabývat, což také neučinil, a totéž platí i ve vztahu k Nejvyššímu správnímu soudu. Tyto otázky byly řešeny v řízení o umístění stavby „Rodinný dům, přípojky inž. sítí – vodovodní, elektro, kanalizační, biologický septik s filtrem a přístup“ na pozemcích p. č. 742/3 a 743/2 v k. ú. Lhota Komárov, obec Chuchelna, v jehož průběhu také RNDr. V. zpracoval předmětný posudek.

Stížní námitkou, že krajský úřad nejednal nestranně, neboť zástupci firmy Semstav, spol. s r. o. se účastnili jednání na odboru rozvoje venkova, zemědělství a životního prostředí tohoto úřadu a stěžovatel přizván nebyl, se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť nebyla obsažena v žalobě. Z tohoto důvodu je ve smyslu ust. § 104 odst. 4 s.

ř. s. nepřipustná, neboť ji stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl bez jednání postupem podle ust. § 109 odst. 1 s. ř. s., podle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Stěžovatel spolu s kasační stížností podal návrh, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o návrhu nerozhodl, neboť má zato, že rozhodnutím ve věci bez zbytečného odkladu odpadl důvod pro rozhodování o odkladném účinku.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal, protože stěžovatel v řízení úspěch neměl a krajskému úřadu žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady vznikly a ani právo na náhradu řízení neuplatnila (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2009

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně
senátu